BOVRDINVS. Εμαυτὸν ἐθεράπευσα.] ἐκόσμησα, διεκαλλωπισάμην. Βαύζων.] ἀπὸ τοῦ βαύζειν, σημαίνει ὁ ὑλακτεῖν. τετὶ ὁ ῥῆμα μετῆλθεν ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς κυνῶν ὑλακτούντων. Τηλικοῦτος.] εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἐλθὼν καὶ ἀφικόμενος. Ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως.] ἕνεκα.

BISETVS. Παῦσαι βαύζων] ὑλακτῆς. ποιεῖν ὁ, δηλονότι τὰ ποιήματα, τὰ δράματα. τὰ ποιητὴς φησὶ τὸ ποιεῖν εἰρῆται.

ΜΝ. Αγάθων σοφοῦ φωὸς ἀνδρὸς, ὅς τις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς καλῶς οἶός τε σωτέμνειν λόγους.
Εγὼ δ' κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
Ικέτης ἀφίγμαι φωὸς σέ. ΑΓ. Τοῦ χρείαν ἔχων;
ΜΝ. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον,
Τοῖς Θεσμοφορείοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
ΑΓ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλεια σοι;
ΜΝ. Η πᾶσα. ἐὰν γὰρ ἐν καθεζόμενος λάθρα
Εν τῇ γυναικῶν ὡς δοκεῖν εἶ γυνὴ,
Υπεραποκείνῃ μου σαφῶς σώσεις ἐμέ.
Μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
ΑΓ. Επεῖτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών.
ΜΝ. Εγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γνώσομαι.
Επεῖτα πολιὸς εἰμὶ κἀ πώγων' ἔχω.
Σὺ δ' δ' πρόσωπον λευκὸς ἐξυρημένος.
Γυναικόφωνος. ἁπαλός. εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
ΑΓ. Εὐριπίδη. Ευ. τί ἐστιν. ΑΓ. ἐποίησάς ποτε;
Χαίρεις ὁρῶν φαῦς. πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς.
Ευ. Εγωγε. Αγ. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακόν
Ημᾶς ὑφέξειν. κἀ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν.
Αλλ' αὐτὸς ὅγε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.
Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στεναγμασιν
Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. Καὶ μὴν σύγ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ

ΜΝ. *Agatho, sapientis est viri officium, quicunque in breui*
Multas bene potest comprehendere orationes:
Ego autem communi calamitate percussus,
Supplex perueni ad te. AG. *Cuius nam rei opus habens?*
ΜΝ. *Mulieres me perditurae sunt hodie*
In Cerealibus festis, quoniam malè ipsis dico.
AG. *Quod nam igitur à nobis esse potest auxilium tibi?*
ΜΝ. *Omne, si enim sedens clàm*
Inter mulieres quasi visus esse mulier,
Responderis pro me, planè seruabis me.
Solus enim diceres dignè pro me.
AG. *Deinde quomodo non ipse defendis te, & causam tuam dicis praesens?*
ΜΝ. *Ego dicam tibi, primùm quidem agnoscor,*
Deinde canus sum, & barbam habeo:
Tu verò formosus, candidus, derasus,
Muliebri voce praeditus, mollis, speciosus ad videndum.
AG. *Euripides.* EV. *quid est?* AG. *scripsistine aliquando,*
Lætaris videre lucem, patrem autem non lætari putas?
EV. *Equidem hoc scripsi in quadã Tragœdia.*
AG. *ne nunc speres tuum malum*
Nos subituros esse, etenim insaniremus.
Sed ipse quod tuum est familiariter feras:
Calamitates enim non gemitibus
Ferre iustum est, sed passionibus.
ΜΝ. *Verùm tu quidem ô impudice laxipodex es, & cinædus*

BOVRDINVS. Σοφοῦ φωὸς ἀνδρός.] ὅτι, φησὶν, ἔργον σοφοῦ ἀνδρὸς, καὶ νοῦν ἔχοντος ὅστις δυνάται συνιέναι τὰ συνάγειν πολλοὺς λόγους βραχεῖ καὶ σῶν τόμῳ λόγῳ. ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οἵπερ τῇ βραχυλογίᾳ πολὺ πολυωίαν συνελάμβανον, ὡς φησὶν ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις. καὶ γὰρ ὡς λέγει ὁ Απολλόδωρος, οἱ κρατίστοι τῶν ἀνθρώπων βραχυλογώτατοι ἐγίνοντο, οἱ δὲ κακοὶ ἀδολέσχαι. Σωτέμνειν δὲ σημαίνει βραχέως καὶ σωτόμως ἐξαγορεύειν. Πεπληγμένος.] πληχθεὶς, διδαχθείς. Ικέτης ἀφίγμαι.] ἱκέτευσα. Τοῦ χρείαν ἔχων.] τινὸς ἕνεκα. Κακῶς λέγω.] κακολογῶ τὰ κακηγορῶ. Ωφέλεια.] βοήθεια. ἀρρηγὴ καὶ κύφισμα φησὶ τοῦ. Υπεραποκείνῃ.] ὑπὲρ ἐμαυτῆ ἀπολογῆ. Αξίως.] ὡς δεῖ ὑπὲρ ἐμοῦ, εὐπρόσωπος, ὡραῖος, εὐπρεπὴς, καλόμορφος, ὥστε μᾶλλον τῇ γυναικὶ ὁμοιοῦσθαι, κἀ εἰκέναι. Εξυρημένος.] ἀνάλετιλμένος, ἄτριχος. Απαλὸς] μαλακόδερμος καὶ θηλυκός. Χαίρεις ὁρῶν φῶς.] τουτέστι, σὺ δὲ ὦ Εὐριπίδη χαίρεις ζῶν, καὶ φῶς ὁρῶν. ἢ νομίζεις ὁ καὶ τὸν πατέρα χαίρειν, φῶς ὁρῶντα καὶ βλέποντα. Υφέξειν τὰ σὸν κακόν.] ὑπομενεῖν καὶ τλήσειν ἢ ἐνεγκεῖν. Μαινοίμεθ' ἄν.] ἡμεῖς δὲ ἐκμανεῖς γενοίμεθα εἰ τὰ σὸν κακὸν ὑπομένοιμεν, σὺ δὲ οὐδὲν κακὸν ὑπέχοις οὐδ' ὑπομένοις. Οἰκείως.] πρᾴως καὶ εὐμενῶς. Φέρε.] τὸ ἴδιον κακὸν σοῦ. Τὰς γὰρ συμφορὰς.] ἢ γὰρ, φησὶ, δεῖ φέρειν τὰς συμφορὰς, ὑπομένειν τε ταῖς στοναχαῖς, τοῖς κλαυθμοῖς, τοῖς δακρύοις, ἀλλὰ τοῖς πάθεσι καρτερεῖν τε καὶ ὑπομένειν ἀνδρείως.

BISETVS. Σοφοῦ φωὸς ἀνδρός] δηλονότι ὅτιν. ἀνδρός ὅτι σοφοῦ τὸ δυνάσθαι πολλὰ πράγματα καλῶς ἐν βραχεῖ λόγῳ δηλῶσαι βραχέων, καὶ σῶν τόμως δηλῶσαι. Κοινῇ ξυμφορᾷ] κοινῇ, ἢ κοινῇ γραπτέον, ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας δῆλον. Τοῦ χρείαν ἔχων;] τίνος χρήζων; τίνος δεόμενος; Εξυρημένος] τῷ πόμῳ ἀποβαλών. Σ. ἀπὸ τοῦ ξυρέω, ῶ, ἢ ξυράω, ῶ. Εποίησάς ποτε] ἔν τινι τῶν δραμάτων ἔγραψας.

BOVRDINVS. Ω κατάπυγον.] ὦ λάγνε καὶ πόρνε. τοῦτο δὲ ὄνομα μετῆλθεν ἀπὸ τῆς ἀλφιτῶν ὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπεσνται κατ' οὖραν. καὶ κατάπυγοσύνη λέγεται μαλακία, ἡδονὴ μεγάλη. καὶ καταπυγωνέ-